

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 3388 van 30 oktober 2007
in de zaak X/ IVde kamer**

In zake: x
Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iraanse nationaliteit, op 10 mei 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VANDENBERGHE, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 1 oktober 2006 het Rijk binnen en diende op 2 oktober 2006 een asielaanvraag in. Op 24 april 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde een Iraans staatsburger te zijn, afkomstig uit Teheran. Op 02/10/2006 hebt u in België asiel aangevraagd. Volgens uw verklaringen verloofde u zich in het jaar 1379 (Iraanse tijdrekening; stemt overeen met 2000 Europese tijdrekening) met X (X). In het jaar 1380 (2001) kreeg hij problemen met de Iraanse autoriteiten en hij vluchtte naar België, waar hij op 11 juli 2006 door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen erkend werd als vluchteling. U bleef in Iran en*

begon te studeren aan de universiteit. De afspraak was dat, nadat X erkend zou zijn, jullie samen in Turkije zouden huwen. Echter, op een bepaald moment werd u bij de Ershad (ministerie van cultuur en Islamitische leiding) van de universiteit geroepen omdat uw klederdracht niet in orde was. Daarna vroeg men u of u X kende. U bevestigde maar zei dat u geen nieuws meer had over hem. U werd daarna gedurende zes maanden wekelijks opgeroepen en ondervraagd. Uiteindelijk werd u van de universiteit ontslagen omdat u niet meer voldeed aan de criteria van de universiteit. U begon te werken voor een reisbureau maar u kreeg een woordenwisseling met de verantwoordelijke van het bureau en u nam uw ontslag. Na uw ontslag kregen u en uw moeder regelmatig dreigtelefoons. Men dreigde dat men u zou ontvoeren en verkrachten. U vermoedt dat de dreigtelefoons afkomstig waren van de directeur van uw vorige job, een Hezbollahi. U was heel depressief en op aanraden van de dokter ging u voor een tijdje weg uit Teheran. Samen met uw zus en schoonbroer ging u naar X, waar u zou blijven tot het einde van de zomer van 1385 (2006). Op 19/06/1385 (10/09/2006) belde uw moeder naar uw zus en zei dat u niet naar huis mocht komen. Twee dagen later belde uw moeder terug en zei dat er een huiszoeking was geweest en dat de autoriteiten uw identiteitsdocumenten, foto's van X, CD's met zijn muziek waarop politiek getinte liedjes stonden, een DVD met beelden van X en uw computer in beslag hadden genomen. De autoriteiten hadden gezegd dat u een spion was. Uw moeder was zo in paniek en zei dat u het land uit moest. Vier dagen later hebt u het land verlaten en bent u via Turkije en Duitsland naar België uitgeweken. U kwam hier op 1 oktober 2006 aan en vroeg op 2 oktober 2006 asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw originele boekje van burgerlijke stand en de vertaling, een kopie van uw rijbewijs, mails tussen u en uw verloofde en jullie contract van "wettelijke samenwoning" in België."

2. Nopens de ontvankelijkheid.

1. Luidens artikel 39/69 § 1 moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid: "1° de naam, nationaliteit, woonplaats van de verzoekende partij, en het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij zoals vermeld op de bestreden beslissing bevatten; 2° de keuze van woonplaats in België bevatten; 3° de beslissing vermelden waartegen het beroep gericht is; 4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen en tevens, wanneer nieuwe gegevens als bepaald in artikel 39/76, § 1, vierde lid worden aangebracht, dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, of dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, de redenen waarom deze niet op het gepaste ogenblik aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen konden meegedeeld worden; 5° de taal voor het overeenkomstig artikel 39/60 horen ter terechtzitting vermelden; 6° ingediend worden in het Nederlands of het Frans, afhankelijk van de taal van de behandeling zoals bepaald met toepassing van artikel 51/4; 7° ondertekend zijn door de verzoeker of zijn advocaat."
2. Uit de lezing van onderhavige beroepsakte blijkt niet dat minstens één duidelijke en voldoende nauwkeurige grief tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt aangevoerd. De kritiek op deze beslissing mag niet beperkt zijn tot een typemotivering die door tal van kandidaat-vluchtelingen kan worden gebruikt, maar dient afgestemd te zijn op het specifiek geval van verzoekster zelf.
3. Niettegenstaande de uitvoerig gemotiveerde beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beperkt verzoekster zich tot loutere stereotiepe beweringen, zoals citaten uit rechtsleer en rechtspraak (waarvan het grootste deel trouwens irrelevant zijn gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep); integrale citaten uit de bestreden beslissing zonder dat deze verklaard of

tegensproken worden (zoals vanaf “Zij verklaarde wat er precies in beslag...”); beweringen die feitelijke grondslag missen (zoals ‘zie het schrijven UNCHR’).

4. Ook het volgende citaat kan niet worden beschouwd als een middel: “Op het CG verklaarde zij dat de feiten tijdens haar gehoor op de DVZ recenter waren en dat zij zich misschien wel vergist had op het CG” (zie de bestreden beslissing). Verzoekster stelt hierover: “deze verklaring kan als een afdoende uitleg worden beschouwd”. Dit is echter geen voldoende nauwkeurige grief. Verzoekster diende immers ook te stellen ‘waarom’ deze verklaring afdoende is.
5. Gelet op deze redenen voldoet het verzoekschrift niet aan artikel 39/69 § 1, 4° van de vreemdelingenwet. De Raad voor vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden, indien een niet-regelmatig aangebracht hoger beroep toch ten gronde zou worden behandeld.
3. Ten overvloede dient er nog te worden opgemerkt dat het ‘kenmerk’ vermeld in het verzoekschrift verkeerd is en verzoeksters voornaam geschreven dient geschreven te worden als ‘X en niet als ‘X.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend en zeven door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. AUGUSTEYNS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. AUGUSTEYNS.

K. DECLERCK.